

[Helen Jørgensen]

købe disse Stingermissiler, var, at det viste sig, at det danske forsvar virkelig havde brug for dem.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Jeg kan ikke lade være med at komme med en enkelt kommentar som reaktion på forsvarsministerens meget rimelige bemærkning om, at der var sket en ændring fra 1989 i forligskredsen omkring forsvaret. Det er jeg enig i.

Jeg synes, at der under forsvarsministerens ledelse er lagt en retning, som vi fra radikal side er godt tilfreds med. Først lagde man sig fast på en nulvækst for forsvaret, og i de følgende budgetter har man sparet på forsvaret. Det synes jeg er en fornuftig udvikling, som er i tråd med det, vi ser i Europa. Det er ikke nogen drastisk udvikling, det har vi heller ikke bedt om fra radikal side, for når man lægger linien om, skal man gøre det ud fra en grundig overvejelse af, hvordan situationen ser ud i verden, ikke mindst når det drejer sig om forsvarsspørgsmål og lignende sager.

Derfor vil jeg også gerne kvittere for forsvarsministerens bemærkning om forligsbrødre. Ja, vi befinder os godt i forligskredsen, så længe man vil videreføre den linie, der er lagt, så længe man vil lægge vægt på, at der skal træffes beslutninger på et ordentlig grundlag, og så længe man vil lytte til stemmerne fra resten af Europa og ikke til beslutninger, som er truffet mange år tidligere i dansk sammenhæng. Det er det, vi har imod den beslutning, vi diskuterer i dag.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg skal blot oplyse, at jeg fik hovedbindet af Forsvarskommissionens beretning ned og har kigget den igennem. Den er jo på mange sider, og selv konklusionerne og mindretalsudtalelserne fylder flere sider, end jeg kunne nå at læse, men jeg har da læst afsnit af det, og herefter er det fortsat min opfattelse, at den hovedkonklusion, som commissionens store flertal når frem til, og som for øvrigt for den største dels vedkommende også er dækket af fru Annette Justs mindretalsudtalelse, også kan tåle at blive læst i dag.

Det var jo ikke Forsvarsudvalgets opgave at sige, at i den og den del af Østeuropa vil der ske det og det. Flertallet opstiller et »bedste fald-scenarium« og et »værste fald-scenarium« og forsøger at lægge sig et sted midt imellem og er meget forsigtig med at træffe alt for bastante konklusioner om, hvordan det vil gå, og jeg må også sige, at i lyset af, hvad der er sket i det sidste års tid, er udviklingen jo ikke slut endnu.

Jeg skal derfor gentage, at jeg mener ikke, det er berettiget, at hr. Pelle Voigt har slået sig for brystet og sagt, at han kunne forudsige udviklingen, men alle de andre forstod ikke, hvad der foregik. Det var jo det, der lå i hr. Pelle Voigts ord, men således er det ikke, når man læser den meget relevante og afbalancerede, vældig godt argumenterende konklusion, som Forsvarskommissionens store flertal nåede frem til.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Der bliver plads til endnu et par korte bemærkninger, men jeg mener nok, at vi er ved at komme lidt langt væk fra det konkrete indhold i beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Hans Hækkerup (S):

Hr. Pelle Voigt kom faktisk med en rigtig bemærkning, nemlig at det er svært at skære ned på driftsudgifterne. Det kommer vi også til at opleve, når vi diskuterer det næste punkt på dagsordenen.

Derimod mener jeg, at hr. Pelle Voigt drog en forkert konklusion, nemlig at så skulle man i stedet skære ned på materieludgifterne. Vi udelukker bestemt ikke, at man skal se på materieludgifterne, og en af de ting, der ligger i tillægsaftalen til forsvarsforliget, er jo blandt andet netop, at en eskadrille Drakenfly udgår, uden at der indkøbes erstatningsfly. Så vi er bestemt åbne over for den mulighed.

Pointen er, at ved at skære på materieludgifterne kan man måske midlertidigt reducere udgifterne. Men hvis man vil have en varig nedsettelse af forsvarsbudgettet, er det derimod driftsudgifterne, interessen skal koncentreres om.

(Kort bemærkning).